

Wspomnienie o Elżbiecie Zielińskiej-Rohozińskiej (1938–2021)

Z żalem i smutkiem żegnamy Elżbietę Zielińską-Rohozińską - zmarła 18 listopada 2021 roku. Była naszą serdeczną koleżanką, współpracowniczką i współautorką prac w Zakładzie Badań Strukturalnych IFD UW na wydziale Fizyki.

Swoją karierę naukową związała najpierw z Pracownią Rentgenowską Zakładu Ciała Stałego IFD UW, a od roku 1974 po przekształceniu grupy rentgenowskiej w samodzielny Zakład Rentgenowskich Badań Strukturalnych IFD UW z tym zakładem (od 1981 Zakład Badań Strukturalnych).

Jej zainteresowania naukowe były ściśle związane z fizyką promieni X, dynamiczną teorią dyfrakcji promieniowania rentgenowskiego oraz wdrożeniem tych metod do badań materiałów krystalicznych i półprzewodnikowych.

Topografia rentgenowska stała się jednym z podstawowych narzędzi jej pracy naukowej w tym zakresie. Dynamiczna teoria dyfrakcji rentgenowskiej w układach spektrometru wielo-krystalicznego to drugie narzędzie które zaowocowało już w 1970 unikalnymi pomiarami atomowego czynnika rozpraszania dla germanu. W tym czasie rozpoczęła współpracę z Uniwersytetem Chalmers (Szwecja) gdzie odbywała swój staż naukowy. Współpraca z kolegami z Chalmers a także z Technical University of Denmark zaowocowała kolejnymi pracami nakierowanymi na topografię rentgenowską.

Brała także czynny udział w konstrukcji rentgenowskich kamer topograficznych, w które został wyposażony ZRBS, wybudowanych w wydziałowych warsztatach mechanicznych.

Ukończyła studia na Wydziale Fizyki UW w 1961 roku, w roku 1967 uzyskała stopień doktora, a w 1983 stopień doktora habilitowanego na bazie swoich badań nad efektami dynamicznego rozpraszania promieni rentgenowskich w kryształach z dystorsją.

Była zaangażowana przez cały czas swojej aktywności naukowej w badania materiałów półprzewodnikowych uzyskanych we współpracy z innymi ośrodkami (np. ITME), a także z pochodzących z laboratoriów IFD UW. Rosnące zainteresowanie związkami AlIBVI pozwoliło na rozszerzenie tematyki na te materiały. Interesujące wyniki uzyskano przy badaniach natury struktury komórkowej w GaAs (po procesie wzrostu i po procesach wygrzewania) w powiązaniu z właściwościami elektronowymi tych kryształów

Wychowała wiele pokoleń studentów prowadząc zajęcia w pracowniach studenckich (w tym piszącego te słowa) prowadząc ich w świat „dyfrakcji rentgenowskiej”. Prace licencjackie, magisterskie i doktorskie były owocami jej zaangażowania w tej tematyce.

Zostanie na zawsze w naszych sercach i pamięci.

Grzegorz Kowalski